

จากตัวอย่างธุรกิจอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วในบทก่อนจะเห็นว่าวิธีการตัดสินใจลงทุนในสินทรัพย์ประจำ สามารถแบ่งวิธีการตัดสินใจออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1. การลงทุนในสินทรัพย์ประจำด้วยความจำเป็น เช่นการลงทุนในสินทรัพย์ประจำเพื่อลดการเสี่ยงภัย เพื่อสวัสดิภาพของพนักงาน และสังคมหรือการลงทุนเพื่อซ่อมแซมสินทรัพย์ประจำเดิมให้ยังคงใช้งานได้อีกไป (โดยการลงทุนนี้ใช้เงินทุนจำนวนไม่มากนัก) การตัดสินใจลงทุนในสินทรัพย์ประจำประเภทนี้ มักจะไม่ได้พิจารณาถึงอัตราผลตอบแทนของเงินลงทุน ส่วนการพิจารณาว่าจะจัดหาสินทรัพย์มาด้วยวิธีใด จะเช่า จะซื้อด้วยเงินสดหรือจะผ่อนส่ง และการพิจารณาเลือกใช้แหล่งของเงินทุนขึ้นอยู่กับประเภทของสินทรัพย์ ฐานะและความกล้าเสี่ยงของฝ่ายบริหารของกิจการ

2. การลงทุนในสินทรัพย์ประจำเพื่อทดแทนสินทรัพย์ประจำเดิม เพื่อขยายกิจการเพื่อปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ หรือการดำเนินงาน ถ้าการลงทุนนี้มีมูลค่าน้อย หรือให้ผลตอบแทนในระยะสั้น ธุรกิจส่วนใหญ่นิยมใช้การคำนวณ อัตราผลตอบแทนของเงินลงทุนโดยการเปรียบเทียบรายได้ที่เพิ่มขึ้นหรือกำไรสุทธิโดยเฉลี่ย กับเงินลงทุนแรกเริ่ม หรือเงินลงทุนโดยเฉลี่ย เพราะเป็นวิธีที่สะดวก เช่น โรงแรม ส. แต่สำหรับธุรกิจขนาดใหญ่เช่นบริษัท อ. และบริษัท ข. ไม่ว่าการลงทุนนั้นจะใช้จำนวนเงินมากน้อยเพียงไร จะใช้วิธีงวดที่ใดทุนคืน วิธีอัตราผลตอบแทน และวิธีเงินลดเงินสดพิจารณาประกอบการตัดสินใจเสมอ เพื่อให้การตัดสินใจ มีโอกาสผิดพลาด และมีความเสี่ยงน้อยที่สุด แต่ถ้าเป็นการลงทุนซื้อสินทรัพย์ประจำ เพื่อนำมาใช้ในสำนักงานหรือเพื่อการอื่น ๆ ซึ่งไม่ได้ถือว่าเป็นการลงทุนเพื่อหาประโยชน์ทางด้านการค้าแล้ว จะใช้วิธีงวดที่ใดทุนคืน พิจารณาประกอบการตัดสินใจอย่างเช่นบริษัท ข. เพราะบริษัทมีนโยบายว่าสินทรัพย์ประเภทนี้ควรให้ผลประโยชน์หรือคืนทุนได้ในระยะเวลา 3-5 ปี จึงสมควรจะลงทุน

3. การลงทุนในสินทรัพย์ประจำ เพื่อทดแทนสินทรัพย์ประจำเดิม เพื่อขยายกิจการ เพื่อปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์หรือการดำเนินงาน ถ้าการลงทุนนี้ต้องใช้เงิน

ทุนเป็นจำนวนมาก ธุรกิจต่าง ๆ จะพิจารณาอย่างรอบคอบ ถึงวิธีการจัดหา การเลือกใช้ แหล่งของเงินทุน และการคำนวณอัตราผลตอบแทนจะใช้วิธีงวดที่ใดทุนคืน วิธีอัตราผลตอบแทน และวิธีเงินลดเงินสด ประกอบกัน เพื่อให้โอกาสการตัดสินใจผิดพลาดมีน้อยลง ทั้งนี้เพราะ การลงทุนประเภทนี้ให้ผลตอบแทนเป็นระยะเวลาอันยาวนาน เวลาหรืองวดที่ใดทุนคืนแต่ละงวดย่อม มีความสัมพันธ์กับค่าของเงิน และมีความสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุนอย่างมาก เพราะเงินที่ได้ กลับคืนมาไม่ระยะแรกสูง ย่อมเป็นผลดีต่อกิจการมากกว่าเงินที่จะได้คืนมาในระยะหลัง

แต่ในบางกรณี การลงทุนเพื่อขยายกิจการ หรือปรับปรุงคุณภาพสินค้า ถึงแม้ว่ากิจการ จะคำนวณหาอัตราผลตอบแทนของเงินลงทุนออกมาได้ค่า เมื่อเปรียบเทียบกับการนำเงินไปลงทุน ในโครงการอื่นแต่ก็จำเป็นต้องลงทุน เพื่อรักษาส่วนของตลาด และความเป็นผู้นำของตลาดของ สินค้า ตนไว้ ด้วยหวังว่าเมื่อตนเป็นผู้นำของตลาดแล้ว กำไร หรือ ผลตอบแทนของเงินลงทุน ย่อมได้เป็นจำนวนมากในภายหลัง เช่น บริษัท ล. มีการสำรวจความต้องการของตลาด และ ปรับปรุงคุณภาพของสินค้าให้ก้าวหน้าไปก่อนผู้อื่นเสมอ เมื่อผู้อื่นผลิตตาม ก็จะพยายาม หาวิธีปรับปรุงคุณภาพสินค้าให้มีคุณภาพ ขนาด สี และลักษณะให้แตกต่างออกไปอีก เช่นนี้เรื่อย ๆ ซึ่งในบางครั้งที่การลงทุนต้องใช้เงินทุนเป็นจำนวนมาก ได้อัตราผลตอบแทนต่ำ เพราะไม่สามารถ จูงใจผู้บริโภคให้หันมานิยมใช้สินค้าได้ในระยะเวลาสั้น แต่บริษัทก็จะลงทุนเพื่อความเป็นผู้นำ ของตลาด เมื่อได้เป็นผู้นำของตลาดแล้ว ชื่อหรือยี่ห้อของสินค้า ย่อมเป็นที่เชื่อถือ ของผู้บริโภค โดยทั่วไป ซึ่งบริษัทย่อมได้รับผลตอบแทนสูงในอนาคต

การที่ธุรกิจบางแห่ง เช่น บริษัท ข. ก. ข. และ ค. ยังนิยมใช้การคำนวณอัตรา ผลตอบแทนของเงินลงทุนโดยการ เปรียบเทียบรายได้ที่เพิ่มขึ้น หรือกำไรสุทธิโดยเฉลี่ย กับเงิน ลงทุนแรกเริ่ม หรือเงินลงทุนเฉลี่ยนั้น ถึงแม้ว่าจะเป็นวิธีที่ง่ายหรือสะดวกอย่างไรก็ตาม กิจการ ก็ไม่ควรใช้เป็นมาตรการสำคัญในการตัดสินใจลงทุน เพราะวิธีนี้มีจุดอ่อนคือ จะไข่ยอดกำไรสุทธิ หลังหักภาษีเงินได้ และค่าเสื่อมราคา ซึ่งจะเห็นว่ายอดกำไรสุทธิเช่นนี้ไม่ได้คำนึงถึงรายได้ที่เป็นเงินสดเลย เพราะยอดกำไรสุทธิที่นำมาคำนวณนี้อาจไม่ตรงกับยอดเงินสดรับก็ได้ ทำให้การ คำนวณผลตอบแทนจากเงินลงทุนนั้นบิดเบือนความจริงไป สำหรับค่าของเงินที่เกี่ยวข้องกับเวลา นั้น ถึงแม้ว่าโครงการลงทุนนั้นจะให้ผลตอบแทนระยะสั้นเพียงใด หรือสินทรัพย์นั้นจะมีมูลค่าอันยั่งยืนก็ควร

นำมาคำนึงถึง เพราะสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบันค่าของเงินมีแนวโน้มที่จะลดลงตลอดเวลา

การเลือกแหล่งของเงินทุน ธุรกิจส่วนใหญ่นิยมใช้เงินกู้จากธนาคาร และสถาบันการเงินต่าง ๆ มากกว่าการใช้เงินทุนจากการออกหุ้น เพราะการออกหุ้นมักจะยุ่งยาก ทำให้กิจการต้องเสียสิทธิในการดำเนินงาน และทำให้อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นของเจ้าของลดลง ธุรกิจต่าง ๆ จะออกหุ้นเมื่อ เงินทุนของบริษัทต่ำเกินไป หรือเมื่อต้องการใช้เงินทุนเป็นจำนวนมาก และไม่มีอำนาจการกู้ยืมเพียงพอ จากการสอบถามพบว่า อัตราส่วนของผู้ถือหุ้นของเจ้าของ ของธุรกิจส่วนใหญ่ โดยเฉลี่ยประมาณ 2:1 ถึง 4:1 ซึ่งค่อนข้างจะเสี่ยงอยู่มาก การที่กิจการกลัวเสียสิทธิในการดำเนินงานบางส่วน อาจเป็นเหตุให้ต้องเสียสิทธิในการดำเนินงานทั้งหมดก็ได้ การวิเคราะห์อัตราส่วนต่าง ๆ ในงบดุล ตามที่กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 เป็นปัจจัยสำคัญต่อการตัดสินใจ เลือกแหล่งของเงินทุนอย่างมาก เพราะทำให้กิจการมีโอกาสได้ทราบความสามารถในการดำเนินงานต่าง ๆ ของตนเอง เช่นทราบความสามารถในการหารายได้ ความสามารถในการชำระหนี้ และความสามารถในการใช้เงินทุน เป็นต้น

แหล่งของเงินทุนที่สำคัญ ๆ ประกอบด้วย

1. ทุนสามัญ (Common Stock)
2. ทุนบริมสิทธิ์ (Preferred Stock)
3. พันธบัตร (Bond) ซึ่งอาจแบ่งออกเป็น

ก. พันธบัตรชนิดที่มีการนำหลักทรัพย์ไปจำนองไว้ เช่นการทำสัญญาจำนองที่ดิน อาคาร หรือ โรงเรือนต่าง ๆ เป็นต้น

ข. หนูกู้ (Debenture)

4. หนี้สินอื่น ๆ ได้แก่

ก. เงินกู้ อาจจะถูกกู้จากธนาคาร หรือสถาบันการเงินต่าง ๆ โดยทำสัญญากำหนดระยะเวลาการชำระคืนเงินต้น และดอกเบี้ย โดยผ่อนชำระคืน หรือคืนทั้งจำนวนก็ได้ การกู้เงินวิธีนี้อาจมีหลักทรัพย์ค้ำประกันหรือไม่ก็ได้ แล้วแต่จำนวนเงิน และความน่าเชื่อถือของผู้

ข. เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร เป็นการกู้เงินจากธนาคารวิธีหนึ่ง ซึ่งให้ความสะดวกมาก โดยที่ผู้กู้ตกลงกับธนาคารไว้ว่าจะสามารถเบิกเกินได้แค่จำนวนเท่าไร การคิดอัตราดอกเบี้ยคิดจากยอดคงชำระ การกู้แบบนี้อาจมีหลักทรัพย์ค้ำประกันหรือไม่ก็ได้ แล้วแต่จำนวนเงินและความน่าเชื่อถือของผู้กู้เช่นกัน

ธุรกิจอุตสาหกรรมในประเทศไทยนิยมใช้เงินทุนจากข้อ ก. และข. มาก

ค. ตัวสัญญาใช้เงิน เป็นตัวซึ่งกิจการหนึ่งทำสัญญาไว้กับอีกกิจการหนึ่งว่าจะชำระเงินค่าสินค้าจำนวนเท่าไร และเมื่อไร ตัวนี้อาจจะมีดอกเบี้ยหรือไม่ก็ได้ ถ้ามีจะต้องระบุไว้ว่าอัตราดอกเบี้ยเท่าไร เป็นจำนวนเงินเท่าไร ถ้ากิจการที่มีตัวนี้ไว้ ต้องการใช้เงินอาจนำไปขายลดให้ธนาคาร หรือนำไปค้ำประกันการกู้เงินได้

นอกจากแหล่งเงินทุนภายในประเทศแล้ว กิจการควรพิจารณาจากแหล่งเงินทุนนอกประเทศด้วย ธนาคารและสถาบันการเงินที่ใหญ่เงินระหว่างประเทศได้แก่

- A.D.B. = Asia Development Bank
- I.B.R.D. = International Bank For Reconstruction and Development
- Exim Bank = Export Import Bank of Japan or America
- I.F.C. = International Finance Corporation
- I.F.C.T. = Industrial Finance Corporation of Thailand

สำหรับบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (I.F.C.T) การใหญ่เงินมีทั้งการกู้เป็นเงินสกุลไทย และสกุลต่างประเทศ ถ้าเป็นเงินตราต่างประเทศอัตราจะถูกกว่าการกู้เป็นเงินไทย 1-2 % เพราะการกู้เป็นเงินตราต่างประเทศต้องมีความเสี่ยงการขาดทุนเกี่ยวกับเรื่องการเปลี่ยนแปลงค่าอัตราแลกเปลี่ยน

ธุรกิจที่บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้อนุมัติใหญ่เงินมีรายการดังนี้¹

¹บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, รายงานผลงานประจำปี 2512 (พระนคร: 2512), หน้า 40.

	ปี 2503 - 2512		
	จำนวนผู้ ชอก	จำนวนที่อนุมัติใหญ่ ล้าน/บาท	%
อุตสาหกรรมเหมืองแร่	7	10,920	2
อุตสาหกรรมผลิต (ยาสูบ, อาหาร, ทอผ้า, กระดาษ ฯลฯ)	93	371,620	75
กิจการก่อสร้าง	2	7,880	2
การขนส่ง, คลังสินค้าและการคมนาคม	7	49,602	10
การให้บริการ	8	54,660	11
	<u>117</u>	<u>494,682</u>	<u>100</u>

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของแหล่งเงินทุนต่าง ๆ อาจใกล้เคียงกัน คือเป็นไปตามสภาวะเศรษฐกิจ และตามกฎหมายกำหนด แต่ถึงอย่างไรก็ตามอัตราดอกเบี้ยที่ต่างกันเล็กน้อย แต่ถ้าวัดจำนวนเงินกู้เป็นจำนวนมากย่อมมีผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจมากเช่นกัน ดังนั้นการเลือกแหล่งของเงินทุนควรมีการพิจารณาอย่างรอบคอบโดยเปรียบเทียบข้อดีข้อเสีย ของทางเลือกหลาย ๆ ทาง เพื่อให้เงินทุนที่ได้มานั้นมีต้นทุนต่ำ มีความเสี่ยงน้อย และถูกใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด

ภาวะการทางเศรษฐกิจ และการตัดสินใจลงทุนในสินทรัพย์ประจำ

การเปลี่ยนแปลงภาวะการทางเศรษฐกิจ มีผลกระทบต่อแผนการตัดสินใจลงทุนอย่างมาก เพราะเป็นเหตุการณ์ซึ่งนักธุรกิจอาจจะไม่ได้คาดถึง เช่น ในเดือนพฤศจิกายน 2516 องค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจและพัฒนา (OECD) ได้ทำนายว่า ความเจริญทางเศรษฐกิจในปี 2517 ของประเทศสมาชิก ซึ่งประกอบด้วยประเทศอุตสาหกรรมใหญ่ 24 ประเทศ จะมีอัตราความเจริญเติบโตเฉลี่ยประมาณร้อยละ 4 แต่พอต้นปี 2517 ต้องเปลี่ยนแปลงคำทำนายใหม่ โดยคาดว่าอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจะลดลงเหลือร้อยละ 2.5 เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันจะมีผลทำให้อัตราการเจริญเติบโตลดลงร้อยละ 1.5 จากที่คาดไว้เมื่อปลายปีก่อน ส่วนภาวะเงินเฟ้อจะเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ

3-4²

ในปี 2517 เศรษฐกิจของโลกยังคงเผชิญวิกฤตการณ์ทางน้ำมัน ซึ่งจะทำให้เศรษฐกิจในหลายประเทศก้าวหน้าในอัตราที่ช้าลง โดยเฉพาะประเทศอุตสาหกรรมจะเผชิญกับภาวะเงินเฟ้อ และจะมีผลกระทบกระเทือนไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เช่นประเทศญี่ปุ่น เมื่อวันที่ 11 มกราคม ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ประกาศว่าดัชนีราคาขายส่งประจำเดือนธันวาคม 2516 ของญี่ปุ่นอยู่ในระดับ 134.4 (ราคาปี 2513 = 100) ซึ่งสูงกว่าเมื่อเดือนพฤศจิกายน ถึงร้อยละ 7.1 (นับว่าเป็นการเพิ่มมากที่สุดในรอบ 25 ปี) และสูงกว่าช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนถึงร้อยละ 29 ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการขึ้นราคานำเข้าของน้ำมันดิบครั้งที่สอง การขาดแคลนวัตถุดิบ และสินค้าเป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังเนื่องจากการเก็งกำไรในสินค้านำเข้าประเทศ และเกิดภาวะเงินเฟ้อนอกประเทศอีกด้วย สินค้าหลายประเภทที่มีราคาสูงกว่าเดือนพฤศจิกายนได้แก่ ยี่เออกระดาษ และสินค้าอุตสาหกรรม ราคาเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 24.1 ผลิตภัณฑ์เคมี (รวมทั้งพลาสติก) เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.6 น้ำมัน ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม และถ่านหินเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.8 โลหะเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.2 ไม้ และผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.6 เครื่องเคลือบร้อยละ 9.5 นอกจากนี้ธนาคารกลางของญี่ปุ่นได้คาดว่าดัชนีราคาขายส่งจะยังคงสูงขึ้นไปอีกเนื่องจากค่าของเงินเบนลดลง อันจะมีผลทำให้สินค้านำเข้าจากต่างประเทศมีราคาแพงขึ้น³

นอกจากประเทศญี่ปุ่นแล้วประเทศอื่น ๆ ทั่วโลกก็ประสบปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางภาวะเศรษฐกิจเช่นกัน การเปลี่ยนแปลงนี้มีผลกระทบกระเทือนต่อต้นทุนการผลิตต่าง ๆ เช่น วัตถุดิบ ค่าแรง ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ กระทบกระเทือนต่อราคาสินค้าอุปโภคบริโภค และสินค้าประเภททุน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้นักธุรกิจอาจจะคาดการณ์ไม่ถึง เพราะโครงการลงทุนนั้นอาจดำเนินจนไปเป็นเวลา 1-2 ปีแล้ว หรืออาจจะคาดการณ์ไว้อย่างไรก็ตามไม่ตรงกับสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นจริงนัก

²ธนาคารกสิกรไทย, สรุปข่าวธุรกิจ, (พระนคร:ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 ประจำงวด 16-31 มกราคม 2517), หน้า 1.

³ธนาคารกสิกรไทย, เรื่องเดิม หน้า 19.

เช่นนี้โครงการลงทุนนั้น ซึ่งหวังว่าจะได้รับผลตอบแทนสูงอาจต้องประสบความล้มเหลวหรือ อาจจะต้องเปลี่ยนความตั้งใจที่จะลงทุนในโครงการใหม่

การเปลี่ยนแปลงนโยบายรัฐบาล ย่อมมีผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจ และการตัดสินใจลงทุน เช่นกัน ตัวอย่างเช่น การเปลี่ยนนโยบายมาติดต่อกาชาขายกับสาธารณรัฐ จีน หรือการจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติม เป็นต้น การติดต่อกาชาขายกับสาธารณรัฐจีนอาจทำให้อุตสาหกรรมต่าง ๆ สามารถขยายตลาด มีวัตถุดิบเพิ่มขึ้น หรือมีแหล่งสำหรับจัดหาสินทรัพย์ประเภททุนเพิ่มขึ้น ส่วนการจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติม ซึ่งรัฐบาลจะนำไปใช้ในการเพิ่มเงินเดือนข้าราชการจำนวน 1,405 ล้านบาท รักษาความมั่นคงแห่งชาติจำนวน 133 ล้านบาท ใช้จ่ายสำหรับการเลือกตั้งที่จะถึงนี้ 170 ล้านบาท อีก 892 ล้านบาท จะนำไปใช้ในด้านความจำเป็นอื่น ๆ⁴ งบประมาณรายจ่ายที่เพิ่มขึ้นนี้ จะทำให้เงินหมุนเวียนในประเทศเพิ่มขึ้น จะมีการกระจายรายได้ไปยังกลุ่มชนต่าง ๆ ซึ่งจะมีผลทำให้ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น ทำให้สินค้าขายดีขึ้น จะมีผู้ลงทุนในธุรกิจต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะมีผลกระทบต่อผู้ประกอบการเดิมมากน้อยเท่าไรย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะของธุรกิจนั้น

การเปลี่ยนแปลงภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจ เป็นการยากที่นักธุรกิจจะคาดการณ์ได้ถูกต้องใกล้เคียง แต่ควรจะมีการพิจารณาให้รอบคอบ เพราะเป็นค่าของความเสียหายที่จะมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในการจัดหาสินทรัพย์ประจำเพื่อมาทดแทนเพื่อมาปรับปรุง หรือเพื่อมาขยายการดำเนินงานอยู่ไม่น้อยทีเดียว

จากการสอบถามเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารชั้นสูงที่ทันสมัยท่านหนึ่งได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนซื้อเครื่องจักรเครื่องมือต่าง ๆ (เพราะท่านชำนาญเฉพาะสินทรัพย์ประจำประเภทนี้) ว่า ปัญหาทั่วไป ในการซื้อเครื่องจักรก็คือ ในกรณีของกิจการที่เปิดดำเนินงานใหม่ก็จะต้องเปรียบเทียบระหว่างเครื่องจักรใหม่ ๆ ด้วยกัน แต่ถ้ามองกิจการที่เปิดดำเนินงานอยู่แล้ว ต้องการจะปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรใหม่ให้มีประสิทธิภาพ

⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 20.

คี่ขึ้น จะต้องเปรียบเทียบระหว่างเครื่องจักรเก่าที่มีอยู่แล้ว กับเครื่องใหม่ที่จะซื้อเข้ามาแทนที่ และปัจจัยสำคัญที่จะต้องพิจารณาเมื่อเลือกซื้อเครื่องจักรคือ

1. ความละเอียดที่ใช้ในการผลิต หมายถึงกากลาดเคลื่อนต่ำสุดที่เครื่องจักรจะทำงาน แล้วให้ผลิตภัณฑ์ขนาดถูกต้องใกล้เคียงกันกับของเดิม หรือของที่ผลิตในระยะแรก ของการทำงานของเครื่องจักร ปกติเครื่องจักรที่ใช้งานมากขึ้นจะทำให้ความละเอียดลดน้อยลงไป เนื่องจากความสึกหรอของเครื่องจักรจนบางครั้งไม่สามารถนำมาใช้งานได้อีกต่อไป
2. อายุการใช้งาน หมายถึงช่วงเวลาเครื่องจักรยังสามารถผลิตชิ้นส่วนให้ขนาดถูกต้องตามมาตรฐานได้ อายุการใช้งานจริงจะเป็นเท่าไรนั้นขึ้นอยู่กับการออกแบบเครื่องจักรของบริษัทผู้ผลิต หรือการยกเครื่อง (Overhaul) แต่อายุการใช้งานทางเศรษฐกิจอาจน้อยกว่า เพราะกิจการเปลี่ยนไปใช้เครื่องจักรใหม่ หรือแบบใหม่ก่อนที่เครื่องจักรเก่าจะหมดอายุ
3. ปริมาณการผลิต (Capacity) หมายถึงความสามารถในการผลิตเป็นจำนวนชิ้นต่อหน่วยเวลา โดยคำนึงถึงเวลาที่เสียไปในการเตรียมเครื่องรอกอยงาน หรือเนื่องจากสาเหตุอื่น เมื่อคำนวณเวลาที่ใช่ไปทั้งหมดในการผลิตชิ้นงานนั้นด้วย
4. เงินลงทุน หมายถึงเงิน หรือค่าใช้จ่ายในรูปต่างๆ ที่ต้องใช้ในการซื้อและติดตั้งเครื่องจักร ซึ่งรวมถึงค่าขนส่ง ค่าเครื่องมือประกอบในการใช้เครื่องจักร ค่านายหนา และอื่นๆ
5. ราคาขายคืน (Re-sale Value) หมายถึง ราคาเครื่องจักรเมื่อเราต้องการจะขายคืนให้แก่บริษัทผู้ผลิตเดิมหรือขายต่อให้ผู้อื่น เมื่อเครื่องจักรหมดอายุ หรืออาจเป็นเวลาใด ๆ ก่อนหมดอายุก็ได้ ราคาขายคืนขึ้นอยู่กับสภาพของเครื่องจักรส่วนหนึ่ง และขึ้นกับความต้องการของตลาด ค่าของเก่าอีกส่วนหนึ่ง
6. ค่าใช้จ่ายในการเดินเครื่อง (Cost of operation) หรือค่าใช้จ่ายในการผลิต คิดเป็นค่าใช้จ่ายต่อหน่วยเวลาในขณะที่เดินเครื่องจักร ซึ่งขึ้นอยู่กับ เวลาเดินเครื่อง เวลาเตรียมการ ความยากง่ายในการผลิต และขึ้นกับกำลังและประสิทธิภาพของเครื่องจักรอีกด้วย

7. คำบำรุงรักษาเครื่องจักร ต้องพิจารณาถึงการบริการ เครื่องอะไหล่ และชิ้นส่วน การซ่อม และตรวจสอบเป็นระยะ ๆ รวมถึงตารางการซ่อมบำรุงรักษาจาก บริษัทผู้จำหน่าย และยังคงคำนึงถึงการซ่อมเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่พอจะทำการซ่อมเองได้ อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

8. สภาพความเหมาะสมของเครื่องจักรกับคนงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสม่ำเสมอ โดยไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของคนงาน และทำให้คนงานมีความสะดวกสบายปลอดภัย และพึงพอใจในงานที่ทำอยู่

นอกจากองค์ประกอบเหล่านี้ซึ่งจะนำมาพิจารณาขั้นต่อไป คือ การเปรียบเทียบคุณค่าทางเศรษฐศาสตร์ ของการลงทุนที่มีทางเลือกต่าง ๆ กัน โดยมีวิธีคำนวณประกอบกัน 2 วิธีดังนี้

1. ระยะเวลาดอทุนคืน หรือระยะเวลาที่ทำให้เงินที่ประหยัดได้รวมกันมีค่าเท่ากับเงินที่ลงทุนในครั้งแรก

2. กำหนดหาอัตราผลตอบแทนโดยใช้วิธีเงินลดเงินสด เหตุผลที่ใช้วิธีนี้คือ

ก. มีการเปรียบเทียบกับอัตราดอกเบี้ย หรือผลตอบแทนต่ำสุดสำหรับการลงทุน

ข. ค่าของเงินเปลี่ยนแปลงไปตามระยะเวลา นับว่าเป็นการคำนวณสมเหตุสมผลกับสถานะทางเศรษฐกิจ เพราะเงินที่ได้นั้นหลังขอมมีค่าน้อยกว่าเงินที่ได้มาก่อน

ความเห็นของนักบริหารท่านนี้นับว่า มีคุณค่าต่อการตัดสินใจลงทุนในสินทรัพย์ประจำไม่นานยี่สิบปี ถ้ากิจการนั้นมีการพิจารณาอย่างรอบคอบถึงวิธีการจัดหาสินทรัพย์ การเลือกใช้แหล่งของเงินทุน และต้นทุนของเงินทุนประกอบด้วย

อุปสรรคสำหรับการตัดสินใจลงทุนในสินทรัพย์ประจำของธุรกิจอุตสาหกรรมคือ

1. การขาดแคลนสินทรัพย์ประเภททุน เนื่องจากประเทศไทยยังไม่สามารถผลิตเครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ ต่าง ๆ ได้ หรือผลิตได้บางชนิด คุณภาพยังไม่ดีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ หรือเป็นที่เชื่อถือกันมากนัก ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จึงนิยมนำเข้าซึ่งผลิตจาก

ต่างประเทศ ทำให้การเลือกจัดหา การเลือกซื้อ หรือโอกาสที่จะเปรียบเทียบกันหลาย ๆ ชนิด หลายยี่ห้อ มีน้อยลง เพราะเราไม่สามารถไปสำรวจ ทักตอสอบถาม ศึกษาการทำงาน อายุการใช้งาน และเปรียบเทียบเทคนิคต่าง ๆ ของเครื่องจักร จากเจ้าหน้าที่ของเขาได้โดยตรง ส่วนใหญ่เมื่อจะตัดสินใจซื้อ เราพิจารณาจากรายละเอียด หรือหนังสือคู่มือการใช้สินทรัพย์ชนิดนั้น ซึ่งทางบริษัทผู้จำหน่ายส่งมาให้ และเราไม่มีโอกาสที่จะเปรียบเทียบหลาย ๆ บริษัท หลาย ๆ ประเทศได้ เพราะเป็นการยากที่เราจะรู้ว่าประเทศใด ผู้ใดผลิตและจำหน่ายเครื่องจักรชนิดนี้บ้าง เพราะฉะนั้นการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทนี้ จึงนิยมสอบถาม หรือตามอย่างผู้ที่เคยซื้อ หรือใช้มาแล้ว ซึ่งไม่ได้หมายความว่าเครื่องจักรชนิดนั้นจะเป็นเครื่องที่ดี หรือให้ผลตอบแทนต่อการลงทุนสูงเสมอไป

การใช้สินทรัพย์ซึ่งต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ ทำให้การพิจารณาเลือกจัดหาสินทรัพย์ด้วยการเช่า ซึ่งอาจจะเป็ผลดีต่อกิจการ ในกรณีที่ต้องใช้สินทรัพย์ประเภทนี้ในระยะสั้นหรือในกรณีที่กิจการมีเงินทุนน้อย ทำได้โดยยาก เพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงเกี่ยวกับการขนส่งเครื่องจักรนั้นเข้ามา และส่งเครื่องจักรนั้นกลับออกไปอีก (ถ้าเครื่องจักรชนิดนั้นไม่มีตัวแทนจำหน่ายอยู่ในประเทศไทย) ด้วยเหตุนี้เครื่องจักรต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันจึงนิยมซื้อด้วยเงินสด และ เงินผ่อนส่ง ซึ่งบางกรณีอาจไม่จำเป็นต้องทำเช่นนั้น

การที่ประเทศไทยไม่สามารถผลิตสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ได้เอง หรือเรียกว่าการขาดแคลนสินทรัพย์ประเภทนั้น ทำให้การตัดสินใจลงทุนในสินทรัพย์ประจำของธุรกิจอุตสาหกรรมมีขอบเขตจำกัด ไม่สามารถเลือกจัดหาสินทรัพย์ที่ให้ต้นทุนต่ำ หรือที่ให้ผลตอบแทนต่อการลงทุนสูงได้

2. การสำรวจ และวิจัยการตลาด ทำได้โดยยาก เพราะข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ หรือการขอความคิดเห็นจากประชาชนต่าง ๆ มักไม่ค่อยตรงกับความจริง เพราะประชาชนส่วนใหญ่ ไม่ค่อยมีความเชื่อมั่นในตนเอง นิยมทำตามคนอื่น หรือทำตามที่พนักงานสัมภาษณ์กล่าวนำ ถือเป็นลักษณะกลอยตามมากกว่าจะแสดงความคิดเห็น วิจัยณ์ ดี หรือ ชม

สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ด้วยความคิดของตนเอง ซึ่งมีลักษณะเป็นความจริงเช่นนี้ ทำให้ฝ่ายชาย ฝ่ายการตลาด จัดตั้งงบประมาณการขายผิดพลาด ซึ่งเป็นผลทำให้ฝ่ายการเงิน ตัดสินใจ หรือวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการลงทุนในสินทรัพย์ประจำผิดพลาดด้วย

3. ตลาดเงินทุน หรือตลาดหุ้นของเรายังไม่แพร่หลาย ประชาชนไม่ให้ความสนใจในการลงทุนเท่าที่ควร ไม่มีการตื่นตัวต่อการซื้อขายแลกเปลี่ยนหรือเก็งกำไร ทำให้ผู้ลงทุน ซึ่งต้องการใช้เงินทุนจากการขายหุ้น หันไปนิยมใช้เงินทุนจากการกู้ยืม ซึ่งทำให้งานกิจการมีความเสี่ยงมาก จากการดำเนินงานนั้นไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร เพราะมีส่วนของเจ้าของต่ำไป

4. ลักษณะของธุรกิจอุตสาหกรรมในประเทศไทย ยังมีลักษณะเป็นอุตสาหกรรมในครอบครัว (Family Company) เป็นส่วนมาก ทำให้การตัดสินใจต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับความเห็นของคนคนเดียว หรือของคนกลุ่มน้อย ซึ่งอาจจะตัดสินใจเพราะใช้เหตุผลส่วนตัวเป็นหลักสำคัญ เช่นการซื้อเครื่องจักร อาจเลือกซื้อจากบริษัทที่รู้จักกันก่อนที่จะได้เปรียบเทียบกับทางเลือกทางอื่น หรือการเลือกแหล่งเงินทุนอาจจะใช้วิธีกู้ยืมจากธนาคาร ซึ่งตนรู้จักกับผู้จัดการ โดยที่ไม่ได้ศึกษาถึงภาวะการเงิน หรืออัตราดอกเบี้ยในแหล่งอื่น ๆ อย่างละเอียดรอบคอบเสียก่อน สำหรับธุรกิจที่ค่อนข้างใหญ่ มีลักษณะเป็นบริษัทมหาชนอยู่บ้าง การดำเนินงานหรือการตัดสินใจส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับชาวต่างประเทศ ทำให้คนไทยไม่มีอิสระที่จะแสดงความคิดเห็นของตัวเองได้ ทำให้การตัดสินใจส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับคนกลุ่มน้อยเช่นกัน

5. การที่ฝ่ายจัดการถือความสะดวกเป็นปัจจัยสำคัญ เช่นการคิดค่าเสื่อมราคานิยมใช้วิธีการคิดตามที่กฎหมายกำหนดมากกว่าจะคำนึง ค่าสึกหรออันเนื่องจากการใช้งาน หรืออายุทางเศรษฐกิจของสินทรัพย์นั้น หรือไม่ได้คำนึงถึงค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับอัตราภาษีรายได้ เป็นต้น ทำให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจัดหาสินทรัพย์นั้น ไม่ได้แสดงต้นทุนที่ประหยัดได้ หรือสมรรถภาพในการหารายได้ของสินทรัพย์นั้นอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

จากปัจจัย และมาตรการสำคัญต่าง ๆ ที่ควรปฏิบัติในทางทฤษฎี และวิธีที่ใช้ปฏิบัติกันอยู่ในธุรกิจอุตสาหกรรมต่าง ๆ ตามที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นว่ามีส่วนที่เหมือนกันและต่างกัน

บ้าง ทั้งนี้เนื่องจากนโยบายของบริษัท หรือเนื่องจากอุปสรรคต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว เพื่อให้การตัดสินใจลงทุนในสินทรัพย์ประจำของธุรกิจอุตสาหกรรมต่าง ๆ มีมาตรการที่ดี มีการใช้เงินทุน หรือสินทรัพย์ต่าง ๆ ที่จัดหามาให้มีอัตราประโยชน์ที่สุด ทางด้านธุรกิจควรมีวิธีการดำเนินงานดังนี้

1. แยกปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นว่ามีอะไรบ้าง เช่น ปัญหาการขาดของสินทรัพย์เดิม เนื่องจากสำนักงานกัมกับ สถานที่ตั้งของบริษัทไม่สะดวกต่อการติดต่อหรือฉีกกฎหมาย (เช่น โรงงานตั้งอยู่ในย่านชุมชน) เนื่องจากการผลิตสินค้าไม่ได้มาตรฐาน หรือไม่พอกับความต้องการของตลาด ปัญหาทางด้านสวัสดิภาพคนงานหรือความปลอดภัยของสังคม เป็นต้น
2. จัดตั้งวัตถุประสงค์ หรือ เป้าหมาย หรือ นโยบายในการดำเนินงานของกิจการ เพื่อที่จะไ้แก้ปัญหานั้น ๆ ถูก เป้าหมายนี้จะต้องมีเหตุผลเพียงพอ และสามารถทำได้ ส่วนอื่นที่ไม่มีเหตุผลเพียงพอ หรือเป็นไปได้ควรจะต้องตัดออกไป เป้าหมายของกิจการอาจได้แก่ ความเป็นผู้นำของตลาดการมียอดขายสูง การมีต้นทุนในการผลิตต่ำ การผลิตสินค้าให้ได้มาตรฐาน การมีอัตราผลตอบแทนของเจ้าของสูง หรือ เพื่อความปลอดภัยของสังคมเป็นสำคัญ เป็นต้น
3. รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในแต่ละขั้นของการตัดสินใจ เช่น การจัดตั้งงบประมาณการขาย การจัดตั้งงบประมาณการผลิต การจัดตั้งงบประมาณค่าใช้จ่ายต่าง ๆ การทำงบกระแสเงินสด งบที่มาและการใช้เงินทุน คำนวณหาอัตราผลตอบแทนที่เหมาะสม (ควรใช้วิธีซึ่งวัดที่ใดหนึ่งคืน และวิธีเงินลดเงินสดประกอบกัน) การวิเคราะห์ต้นทุนของเงินทุนจากแหล่งต่าง ๆ และการเปรียบเทียบวิธีการจัดหาสินทรัพย์ประจำด้วยวิธีต่าง ๆ หรือทางเลือกในการจัดหาจากผู้จำหน่ายในแหล่งต่าง ๆ เป็นต้น
4. เรียบเรียงเหตุการณ์ หรือ ข้อมูลที่จะเกิดขึ้นจริง หรืออาจจะเกิดขึ้นซึ่งจะมีผลกระทบกระเทือนต่อการตัดสินใจ เช่น การเปลี่ยนแปลงความต้องการของตลาด วิกฤตการณ์น้ำมัน การเปลี่ยนแปลงนโยบายรัฐบาลหรือภาวะเงินเฟ้อ เป็นต้น

5. แสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ของผู้ทำรายงาน นอกเหนือจากที่กล่าวข้างต้น เพื่อไขประกอบในการแก้ปัญหา
6. วิเคราะห์การตัดสินใจ จากข้อมูลต่าง ๆ ที่หามาได้โดยการเปรียบเทียบทางเลือกหลาย ๆ ทาง
7. ศึกษาของแต่ละโครงการ จากผลการวิเคราะห์ที่ได้นั้น และพิจารณาว่า ผลตอบแทนของแต่ละโครงการ เป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ สามารถเป็นไปได้ก็เปอร์เซ็นต์ สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ ปลอดภัยทั้งทางด้านสังคม กฎหมาย และศีลธรรม หรือไม่
8. เตรียมจัดทำรายงาน เพื่อเรียบเรียงวิธีการวิเคราะห์ มาตรการที่ใช้ในการตัดสินใจ และข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็นเท่านั้น
9. แสดงความคิดเห็นสำหรับโครงการลงทุนแต่ละโครงการและเลือกโครงการที่ตัวท่านคิดว่าดีที่สุดโดยให้เหตุผลถึงการตัดสินใจนั้น พร้อมทั้งเสนอแนะว่า ควรจะดำเนินงานในขั้นต่อไปอย่างไร เช่น เสนอให้เลิกใช้เครื่องจักร ก. เพราะทำให้มีวัสดุเปลืองเปล่าน้อย และสามารถประหยัดค่าแรงงานได้มากกว่าเครื่องจักรเดิม พร้อมทั้งเสนอแนะว่า เพื่อให้มีเวลาเปลืองเปล่าน้อยลง เนื่องจากเครื่องจักรชำรุดน้อยลง ก็ควรโคดูแล ตรวจสอบ ตามหมายกำหนดเวลา และกอนใช้เครื่องทุกครั้งควย
10. ติดตามผลการตัดสินใจนั้น ว่า เป็นไปตามแผนการที่วางไว้หรือไม่ เพื่อนำข้อมูลที่เกิดขึ้นจริง มาเปรียบเทียบกันงบประมาณ และหลักการตัดสินใจต่าง ๆ ที่ทำไว้เดิม เพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุของความแตกต่าง และหาทางปรับปรุงแก้ไขและเพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาการตัดสินใจลงทุนในโครงการใหม่ต่อไป

การตัดสินใจ เกี่ยวกับงบประมาณการลงทุนไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในสินทรัพย์ประจำ หรือลงทุนในลักษณะอื่น ๆ ในกิจการที่มีการจัดองค์การที่ดี จำเป็นต้องทำงานร่วมกันหลายฝ่ายคือ

1. วิศวกรผู้ประมาณต้นทุน ได้แกต้นทุนของสินทรัพย์ต่าง ๆ เช่น ราคา ค่าติดตั้ง ค่าซ่อมแซม ค่าบำรุงรักษา ต้นทุนการผลิต และต้นทุนค่าแรงงาน เป็นต้น

2. เศรษฐกร นักสถิติ หรือผู้บริหารการตลาด จะเป็นผู้พยากรณ์การขาย ความต้องการของตลาด สภาวะเศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

3. นักบัญชีต้นทุน และนักบัญชีการเงิน จะต้องรวบรวมและเสนอข้อมูลที่มีความหมายทั้งในอดีต และคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต นักบัญชีจะต้องให้ความร่วมมือต่อฝ่ายบริหารอย่างมาก ดังนั้น จึงควรมีความรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์ สถิติ การตลาด กฎหมาย ฯลฯ

ต้นทุนสำหรับการตัดสินใจเป็นต้นทุนพิเศษ ซึ่งต้องคำนวณเป็นพิเศษเช่นกัน ฝ่ายบริหารจะต้องพิจารณาที่มาของข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ให้รอบคอบ

ทางด้านรัฐบาล ควรมีการช่วยส่งเสริมให้มีการผลิตสินค้าประเภททุนมากขึ้น มีการควบคุมให้การผลิตมีมาตรฐานเป็นที่เชื่อถือได้ และยอมรับกันโดยทั่วไป ในระยะแรกที่เราๆ ยังไม่มีทุน หรือไม่มีผู้เชี่ยวชาญในการผลิตเพียงพอ รัฐบาลอาจจะช่วยส่งเสริมให้ชาวต่างประเทศสนใจมาลงทุนในสินค้าประเภทนี้มากขึ้น อาจโดยการไม่จำกัดสิทธิในเรื่องอัตราส่วนของทุนที่จดทะเบียน ให้ได้รับยกเว้นภาษีรายได้ในระยะ 5 ปีแรก และได้รับยกเว้นภาษีขาเข้าสำหรับส่วนประกอบต่าง ๆ ที่ต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ เพื่อนำเข้ามาผลิตสินค้าประเภททุนเหล่านี้ เช่น เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ เหล็ก ทองแดง อลูมิเนียม ตะกั่ว หรือสังกะสี เป็นต้น ปัจจุบันรัฐบาลกำลังส่งเสริมโครงการในอุตสาหกรรมหมวดต่าง ๆ 16 หมวดด้วยกัน คือ⁵

1. อุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์จากเกษตรกรรมและประมง
2. อุตสาหกรรมแร่และผลิตภัณฑ์แร่โลหะ และผลิตภัณฑ์โลหะ
3. อุตสาหกรรมอาหาร การผลิตอาหาร และการเก็บรักษา
4. อุตสาหกรรมสิ่งทอ

⁵สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม, รายงานผลงาน ปี 2514 (พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2515), หน้า 89.

5. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากไม้
6. อุตสาหกรรมเคมีและผลิตภัณฑ์เคมี
7. อุตสาหกรรมน้ำมันปิโตรเลียม และผลิตภัณฑ์จากน้ำมันปิโตรเลียม
8. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง พลาสติก และผลิตภัณฑ์จากพลาสติก
9. อุตสาหกรรมเครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์ไฟฟ้า
10. อุตสาหกรรมเครื่องทุนแรง เครื่องยนต์ เครื่องมือกล และชิ้นส่วนที่ใช้
ในโรงงาน
11. อุตสาหกรรมเกี่ยวกับหิน ดิน เครื่องปั้นดินเผา ปูน และซีเมนต์
12. อุตสาหกรรมกระจก กระจกเลนซ์ และแก้ว
13. อุตสาหกรรมสีทา
14. อุตสาหกรรมยานพาหนะ และชิ้นส่วนประกอบ
15. อุตสาหกรรมโรงแรม
16. อุตสาหกรรมการขนส่ง และอื่น ๆ

อุตสาหกรรมทั้ง 16 ประเภท ที่กล่าวมาแล้วนั้น เป็นโครงการซึ่งรัฐบาลได้ทำการส่งเสริมไปแล้ว สำหรับแผนพัฒนาอุตสาหกรรมระหว่างปี 2515-2519 ซึ่งเป็นแผนการส่งเสริมแผนที่ 3 รัฐบาลได้หยิบยกอุตสาหกรรมขึ้นมาอีก 16 ประเภท ซึ่งบางประเภทได้รับการส่งเสริมไปบ้างแล้ว ขึ้นมาพิจารณาอีก โดยพิจารณาสนับสนุนอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก อุตสาหกรรมเพื่อทดแทนสินค้าเข้า และอุตสาหกรรมพื้นฐานโดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาการเกษตรอุตสาหกรรม เป็นมาตรการสำคัญในการพิจารณา โดยได้กำหนดนโยบายดังนี้⁶

1. สนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการตั้งและขยายโรงงานอุตสาหกรรม โดยยึดหลักการแข่งขันระหว่างวิสาหกิจเอกชน โดยเสรีในขอบเขตอันสมควร
2. สนับสนุนและส่งเสริมการลงทุนโดยให้เครื่องจูงใจและบริการด้านต่าง ๆ

⁶ดร. วิชิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร์, "แผนพัฒนาอุตสาหกรรมระหว่างปี 2515-2519", วารสาร เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ (ปีที่ 2 ฉบับที่ 3 ประจำเดือนสิงหาคม 2513, พระนคร: กรุงเทพมหานครพิมพ์, 2514), หน้า 69

แก่วิสาทกิจเอกชน

3. สนับสนุนอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อการส่งออก

4. สนับสนุนอุตสาหกรรมที่โชคร้ายภายในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สนับสนุนการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค

เพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมก้าวหน้าต่อไปอีก รัฐบาลจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญ

3 ลักษณะด้วยกันคือ

1. วางแผนและกำหนดนโยบาย

2. ให้สิ่งจูงใจเพื่อการลงทุน เช่น ทางด้านภาษีอากร การส่งเสริมสินค้า ขาออก การให้บริการทางการเงินกู้ยืมเงิน เชื้อ การอำนวยความสะดวกในการตั้งและขยายโรงงาน ให้ความสนับสนุนทางด้านวิชาการและด้านการตลาด เป็นต้น

3. ให้บริการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ เช่น การวิเคราะห์วิจัยทางวิทยาศาสตร์ การฝึกอบรมกำลังคน ตลอดจนการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม เพื่อช่วยเหลือในด้านสถานที่ตั้ง โรงงาน เป็นต้น

โครงการลงทุนและเป้าหมาย ของอุตสาหกรรมทั้ง 16 ประเภท มีดังนี้⁷

1. อุตสาหกรรมถลุงเหล็กและเหล็กกล้า
2. อุตสาหกรรมอาหารกระป๋อง
3. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางธรรมชาติ
4. อุตสาหกรรมสิ่งทอ
5. อุตสาหกรรมอาหารสัตว์
6. อุตสาหกรรมถลุงแร่อื่น ๆ
7. อุตสาหกรรมเครื่องจักรและเครื่องมือกล

⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 68.

8. อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์จากปิโตรเลียม
9. อุตสาหกรรมเคมีมีฐาน
10. อุตสาหกรรมเยื่อกระดาษ
11. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ประกอบและอะไหล่ยานพาหนะ
12. อุตสาหกรรมประกอบรถยนต์
13. อุตสาหกรรมเครื่องอุปกรณไฟฟ้า
14. อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบดินเผา
15. อุตสาหกรรมน้ำมันพืช
16. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์วัสดุก่อสร้าง

จะเห็นว่า อุตสาหกรรมหมวดต่าง ๆ ซึ่งรัฐบาลโคลงส่งเสริม และกำลังมีนโยบายที่จะส่งเสริมนั้น ส่วนใหญ่เน้นหนักไปทางด้านสินค้าอุปโภค และบริโภค อุตสาหกรรมผลิตสินค้าประเภททุนมีบ้าง แต่เป็นประเภทผลิตง่าย ๆ มีมูลค่าไม่สูงนัก เช่น เครื่องทุนแรง เครื่องยนต์ เครื่องมือกล และชิ้นส่วนที่ใช้ในโรงงาน เป็นต้น ทั้งนี้อาจเนื่องจากประเทศเราเป็นประเทศเกษตรกรรม มีทรัพยากรที่จะนำมาผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเหล่านั้นได้อย่างพอเพียง แต่ถา รัฐบาลหันมาสนใจส่งเสริมการลงทุนในสินทรัพย์ประเภททุนบ้าง เช่น เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ ที่จำเป็นสำหรับอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะทำให้นักธุรกิจใ อุตสาหกรรมเหล่านั้นมีโอกาสที่จะพิจารณาทางเลือกในการจัดหาสินทรัพย์ประจำมากขึ้น และเป็นการประหยัดเงินตราไม่ไหว้ไหลออกนอกประเทศด้วย แต่มีนักบริหารบางท่านมีความเห็นว่าการส่งเสริม เช่นนี้อาจจะเป็นการขัดหลักการได้เปรียบระหว่างประเทศในการผลิต (Law of Comparative advantage) เพราะเป็นการพยายามผลิตสินค้าประเภทที่ใช้ ปัจจัยการผลิตซึ่งประเทศตนเองขาดแคลน แต่ผู้เขียนมีความเห็นว่า การที่จะขยายการผลิตสินค้าที่ใช้ปัจจัยการผลิตที่เรามีอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์นั้นมิได้หมายความว่าเราควรจะมีมุ่งหน้าผลิต แต่สินค้าจากการเกษตรอยู่ตลอดไป เราอาจจะแก้ไขปัญหานี้ได้โดยการส่งเสริมให้ใช้ทรัพยากร ในประเทศไทยของเราให้มากที่สุด ส่วนทรัพยากรหรือวัตถุดิบต่าง ๆ ที่ขาดแคลน และต้องไ้ ของจากต่างประเทศ รัฐบาลอาจจะช่วยเหลือได้โดยการไม่เก็บภาษีนำเข้าสำหรับปัจจัยการ

ผลิตเพื่อผลิตภัณฑประเภทนี้โดยเฉพาะ ซึ่งผู้เขียนก็คิดว่าจะทำให้เราเสียเงินตราต่างประเทศ น้อยกว่า การสั่งซื้อสินทรัพย์ประจำต่าง ๆ จากต่างประเทศทั้งหมด ส่วนปัญหาค่าแรงงาน ซึ่งเรามีอยู่อย่างเหลือเฟือ แต่เป็นแรงงานชนิดที่ไม่มี ความชำนาญ แต่ความสามารถเช่นนั้น สามารถจะเรียนรู้ได้ภายในเวลาอันไม่นานนัก โดยการฝึกฝนจากวิธีที่ง่าย ๆ ก่อน เมื่อคนงาน มีความชำนาญกับวิธีการผลิตอย่างง่าย ๆ แล้ว การเรียนรู้วิธีการผลิตที่ซับซ้อนขึ้นในขั้นต่อไป ก็จะทำให้ได้สะดวกยิ่งขึ้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ถ้าเราสามารถแก้ไข และทำได้สำเร็จจะมีผลดีต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมในอนาคต และเป็นผลดีต่อประเทศชาติเป็นส่วนรวมในที่สุด

สำหรับอุปสรรคทางด้านตลาดเงินทุน อาจจะแก้ไขได้โดยการให้รัฐบาลมีการ ประชาสัมพันธ์ ชักชวนให้ประชาชนสนใจไปลงทุนซื้อขายแลกเปลี่ยนหุ้นกันเพิ่มขึ้น เพราะ ปัจจุบันรัฐบาลได้ประกาศให้เปิดตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ขึ้นแล้ว แต่การซื้อขายยังไม่คึกคักเท่าที่ ควร ถ้าประชาชนสนใจซื้อขายหุ้นกันมาก ย่อมทำให้ตลาดเงินทุนกว้างขึ้น คนไทยมีโอกาสที่จะมีสิทธิในการดำเนินงานในธุรกิจต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น และจะทำให้ธุรกิจอุตสาหกรรมลักษณะ ครอบครัวยุคคนอยลงควย

ถึงแม้ว่าการตัดสินใจลงทุนในสินทรัพย์ประจำที่ดี คือจัดหาสินทรัพย์ไปถูกต้องตาม ความต้องการของฝ่ายผลิต ฝ่ายดำเนินงาน และเป็นไปตามหลักการที่ประหยัดที่สุดนั้น จะต้อง มีองค์ประกอบหลายประการ และองค์ประกอบเหล่านั้นเป็นเรื่องต้องคาดการณ์ในระยะเวลาดู ข้างหน้ายากที่จะกำหนดได้แน่นอน เช่น อายุของสินทรัพย์ ราคาขายคืน ภาวะเศรษฐกิจ ความเปลี่ยนแปลงของตลาด หรือนโยบายของคู่แข่งซึ่งก็ตาม การประเมินราคา หรือผลได้ก็ ต้องมีหลักเกณฑ์ และเหตุผลพอควร การตัดสินใจที่รอบคอบโดยพิจารณาข้อมูลในอดีต ข้อมูล ในปัจจุบัน ข้อมูลและเหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต ย่อมทำให้โอกาสในการตัดสินใจ ผิดพลาดมีน้อยลง การตัดสินใจลงทุนถ้าผิดพลาดแล้ว นอกจากจะเสียเงินจำนวนมากที่ต้อง ลงทุนไปในโครงการนั้นแล้ว ยังต้องเสียโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนเนื่องจากการลงทุนใน โครงการอื่นด้วย